

Török Gábor eleméz - Béverzió

2013 február 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Az MSZP-nek azonban nincs elég szavazója a kormányváltáshoz. Nincs elég hitele a korszakváltáshoz és nincs elég szakértelme a jó kormányzáshoz.” Bajnai Gordon fogalmazott így születésnapjának tegnapi évértékelésén.

Majd hozzátette: „Az Együtt 2014 az út a kormány leváltásához. (...) Ezért kell tehát párttá alakulnunk, és mi ezért alakulunk párttá. Együtt, egyetlen nyitott, er?s párttá.” Hogy mit is jelent ez? Azt, amit már hetek óta tudunk: Bajnaiéknak fel kellett adniuk az eredeti tervüket.

(Fotó: [Index](#))

„A megszület? új formáció el?bb egyesíti a Fideszt? balra álló civil világot, közben olyan szavazókat is megszólítva, akik – bár a kormányban csalódtak – eddig nem tudtak maguknak új pártot találni, majd végül – határozottan nem elszetve - maga mögé állítja a baloldali ellenzék pártjait is” – így [foglaltam össze](#) november elején az Együtt 2014 forgatókönyvét. A projekt meglep?en jól indul: az els? mérés azt mutatta, hogy – a szocialista tábor egy részének elszípkázása mellett - valóban képesek lehetnek új szavazók megszólítására. Egy hónap múlva azonban már látszott, hogy szó sincs sétagaloppról: minden [mérés szerint](#) csökkenésnek indult a kezdeti kiugró támogatottság, Mesterházy Attila pedig jó taktikai érzékkel [reagált](#) a kihívásra. Az eredeti terv szerint az Együtt egyfajta eserny? lett volna, amely alá beállhattak volna a baloldali szerepl?k – köztük az MSZP -, a gyengül? közvélemény-kutatási adatok és a szocialisták adekvát válaszai miatt azonban egyre inkább a junior partner szerepében találta magát Bajnai alakulata. A párttá alakulás bejelentése innen nézve nem más, mint az induló terv kudarcának elismerése, illetve annak deklarálása, hogy az Együtt innent?l kezdve már nem az MSZP és a többi szerepl? csatlakozásában bízik, hanem kész arra, hogy [súlyának, pozíciójának megfelelően](#) – ez itt a lényeg – kezdjen majd tárgyalásokat a közös indulásról a szocialistákkal.

Nem állítom, hogy az eredeti forgatókönyv teljesen irreális lett volna: ha az Együtt támogatottsága tartósan növekv? tendenciát mutatott volna, minden bizonnyal a szocialisták nem kockáztatták volna meg ezt a sajátos el?választási küzdelmet, hanem inkább a minél korábbi megegyezés, csatlakozás irányába mozdultak volna. Bizonyára sok oka van annak, hogy a momentum elveszett és a projekt az eredeti formában elbukott, de a négy legjelent?sebb?l talán érdemes külön is megemlékezni:

1. *Az id?zítés.* Ha tavaly ?sszel valaki megkérdezte volna t?lem, mikor kell Bajnainak ringbe szállnia, én sem tanácsoltam volna azt, hogy sokat várjon. Komolyan fennállt ugyanis annak a lehet?sége, hogy egy túl kés?i belép? esetén – amikor már leosztották a lapokat - nem lesz tere és helye. Mából visszatekintve ugyanakkor inkább t?nik úgy, hogy az Együtt túl korán lépett színre: ha a megállapodási kényszerhez közelebbi id?pontban bont zászlót (például idén tavasszal), a szocialistáknak kevesebb man?verezési lehet?ségük maradt volna. Bizonyos értelemben ez egy komoly általános tanulság is: a politikában a „nincs több id?”, a „huszonnegyedik órában vagyunk” érzete gyakran megtéveszt? lehet, a politizálás ugyanis valóban jelent?s részben ütemérzék kérdése ([lásd](#): „tempírozva kell passzolni”).

2. *A stratégia.* Számomra meglepő volt, hogy az eseményeket követve úgy tűnt, mintha csak az első néhány lépés lett volna megtervezve. Bizonyára volt ennél alaposabb stratégiai gondolkodás is, mégis, az elmúlt hetekben azt lehetett érezni, hogy a projekt egyszerűen nincs kitalálva: nem voltak akciók, események, bejelentések. A legtöbb hír Bajnai országjárásáról érkezett, ami egy kötelező kör, de ennél azért több politizálásra van szükség, ha valaki ismertséget és népszerűséget szeretne növelni.

3. *A csapat.* A politizáláshoz persze politikusok kellene, márpedig az Együtt az elmúlt hetekben alapvetően egyszerűen vállalkozásként működött. Tavaly október 23-án és tegnap az évértékelőn is látszott, hogy a másik két alapítónak, Kónya Péternek és Juhász Péternek nem áll jól ez a fajta nyilvános szereplés, az amúgy ebben a műfajban szintén nem gyakorlott Bajnai mellettük valóban profi szónoknak tűnt. Ennél is nagyobb gond, hogy az elmúlt hónapokban az Együttnak nem lettek olyan új arcai, szereplői, akik szimbolizálhatták volna a megújulást, a változást, akik az eredeti („politikai közép”) üzenetet felerősíthették volna. Akik pedig jöttek, közeledtek, megjelentek, azok inkább ezzel ellentétes hatás kiváltására lehettek alkalmasak.

4. *A rivális.* S végül az okok között feltétlenül meg kell emlékezni az MSZP szerepéről. Ha az Együtt-projekt (azaz az [Olajfa-paradigma](#)) egy előre lejátszott meccs lett volna, kiosztott szerepekkel, könnyen lehet, hogy sokkal komolyabb eredményt érhetett volna el. Az azonban, amit az elmúlt hónapokban láttunk, nem színjáték volt, hanem egy valódi elválasztási kampány, amelyben az MSZP nem betanított statisztaként vett részt, hanem riválisként. Ráadásul meglepően taktikus riválisként: Mesterházy pártja képes volt komolyabb megingás vagy kapkodás nélkül kivárni, amíg elmúlik a momentum hatása, aztán a lehető legjobb pillanatban – a kezdeményezést átvéve – javaslatot tett az összes ellenzéki szereplő részvételével tartott tárgyalásokra. Ha az Együtt ezt elutasítja, a fő üzenetét jelentő összefogás ellen vét, ha belemegy, egy szereplővé degradálja magát a sok ellenzéki párt között. Nem véletlen, hogy az Együtt végül ment is és maradt is, de valójában ekkora nagyjából már el is dőlt az eredeti terv sorsa.

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló